

عنوان مقاله:

رابطه ی پارادایم های طرح مساله در معماری و الگوهای آموزش: ضرورت توجه به نقش نهاد معماری در رویه های آموزشی

محل انتشار:

پنجمین همایش آموزش معماری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

مسعود ناری قمی - دانشجوی دکتری معماری؛ پردیس هنرهای زیبا دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

مساله اصلی معماری یعنی رفع نیاز و بهبود کیفیت زندگی انسان، به عنوان انگاره ای به ظاهر بدیهی، در چارچوب های عام (پارادایم) نگرش به آن در بین خود معماران، مفاهیم متفاوتی می یابد. این پژوهش در جستجوی تبیینی سامان یافته از مسیله، هشت نظام متفاوت فکری را شناسایی و معرفی کرده است که در هر یک، نوع نگرش به مولدهای مساله، نوع تعامل با نهاد اجتماع و نهاد معمارانه و نیز نوع آموزش معماران، شکلی متفاوت به خود می گیرد؛ چهار نظام، نظامات پایه ای است که با عناوین بومی، سنتی، هری و حرفه ای، از آن یاد شد و چهار نظام، واکنشی است نسبت به ضعف احراز شده در نظام های غالب معاصر در ارتباط با کاربر معماری که (بر حسب نسبت آن با چهار نظام پیشین) با عناوین شبه بومی، شبه سنتی، شبه هنری و شبه حرفه ای موردبررسی قرار گرفته اند. مولد مساله اصلی ترین عامل این تفاوت است؛ پس از ارایه مدلی از این هشت پارادایم، بخش دوم مقاله باپیمایشی در میان مدرسان معماری در یک رده خاص (دوره های فنی و حرفه ای) ضرورت پرداختن به این سوال را بوضوح مشخص می کند؛ و به عنوان یک نمونه نشان داده می شود که حتی در اینجا که انتظار عملگرایی از آموزش آن می رود، سازوکار نهاد هنری، آنچنان قدرتمند است که تمام موضوعات عملی آموزش را در سلطه خود قرار داد و روند آموزش را مختل کرد است. لذا اگر قرار باشد اهداف اجتماعی و فرهنگی جایگاه مستحکم تری در آموزش پیدا کنند، نخست باید چارچوب مرجع نظری دیگری، بجز آنچه تاکنون بوده است برای آن اتخاذ و سازماندهی گردد.

کلمات کلیدی:

نهاد معماری، معماری بومی، معماری سنتی، معماری هنری، معماری حرفه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/639478>

